

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2ObdoV/8/2017
Identifikačné číslo spisu:	1000899889
Dátum vydania rozhodnutia:	20.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1000899889.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUDr. Martina Mrázová, so sídlom Šoltésovej 20, Bratislava, správkynia konkurznej podstaty úpadcu Ing. Ivan Matušík, so sídlom Láb 125, IČO: 11 666 455, proti žalovaným: 1/ Ing. arch. B. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., zastúpeného advokátkou JUDr. Janou Polakovičovou, so sídlom Mickiewiczova 6, Bratislava, 2/ Ing. I. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., zastúpeného advokátkou JUDr. Janou Polakovičovou, so sídlom Mickiewiczova 6, Bratislava, 3/ Ing. B. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., 4/ Ing. C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., o neúčinnosť právneho úkonu darovania, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 67Cbi 371/2000, o dovolaniach žalovaného 3/ a žalovaného 4/ proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júna 2015, č. k. 4Obo/19/2015-362, takto

rozhodol:

I. Dovolania o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovaným 3/ a 4/ n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením z 30. júna 2015, č. k. 4Obo/19/2015-362 potvrdil uznesenie Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 15. apríla 2015, č. k. 67Cbi 371/2000-335, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaného 3/ na prerušenie konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd uviedol, že ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. predstavuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, pričom v rozhodovanej veci neprebiehala konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v predmetnej veci. Konanie vo veci odvolania správcu konkurznej podstaty, ktoré bolo uvádzaným dôvodom na prerušenie konania, nemá význam pre rozhodnutie súdu vo veci určenia neúčinnosti právnych úkonov. Žalobcom v tomto konaní je správca konkurznej podstaty. Zmena osoby vo funkcii správcu konkurznej podstaty počas trvania konkurzu neznamená zmenu vecnej legitímácie strany a nemôže byť dôvodom pre prerušenie konania v zmysle ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný 3/ dňa 7. októbra 2015 dovolanie, ktoré odôvodnil existenciou vady zmätočnosti podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., nakoľko

podľa jeho názoru je súd povinný minimálne v jednej inštancii pripustiť, resp. zabezpečiť osobnú prítomnosť strán sporu. Dovolateľ sponchyboval výkon funkcie správcu konkurznej podstaty JUDr. Jelinkovou Dudzíkovou (predchádzajúca správkyňa konkurznej podstaty - pozn. dovolacieho súdu). Podľa dovolateľa vykonávala funkciu správcu konkurznej podstaty protiprávne a preto sú jej úkony nulité.

4. Uznesenie odvolacieho súdu uvedené v bode 1 napadol dňa 29. septembra 2015 dovolaním aj žalovaný 4/, ktoré odôvodnil tými istými skutočnosťami ako žalovaný 3/ (viď bod 3 vyššie).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)] skúmal, či sú splnené procesné podmienky pre to, aby dovolaniami žalovaných 3/ a 4/ napadnuté rozhodnutie bolo podrobené dovolaciemu prieskumu.

6. Dovolania žalovaných 3/ a 4/ boli podané dňa 29. septembra 2015, resp. 7. októbra 2015. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Ustanovenie § 470 ods. 1 C. s. p. zakotvuje okamžitú aplikabilitu procesnoprávných noriem, ktorá znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované.

7. Nevyhnutnou procesnou podmienkou v dovolacom konaní je povinné právne zastúpenie dovolateľa. Povinné právne zastúpenie vyplývalo z ustanovenia § 241 ods. 1 O. s. p. účinného ku dňu podania dovolaní žalovanými 3/ a 4/ a zároveň vyplýva aj z ustanovenia § 429 ods. 1 C. s. p. účinného v čase rozhodovania dovolacieho súdu, v zmysle ktorého musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Ak uvedená podmienka nie je splnená, nemožno podrobiť napadnuté rozhodnutie dovolaciemu prieskumu.

8. Nakoľko žalovaný 3/ nebol v dovolacom konaní zastúpený advokátom, súd prvej inštancie ho uznesením z 1. marca 2016, č. k. 67Cbi/371/2000-405 vyzval, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia doložil plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní. Uvedené rozhodnutie bolo žalovanému 3/ doručené dňa 22. marca 2016, pričom plnomocenstvo udelené advokátovi nepredložil. Podaním z 25. marca 2016 požiadal žalovaný 3/ o predĺženie lehoty na predloženie požadovaného plnomocenstva do 29. apríla 2016.

9. V dovolacom konaní nebol zastúpený advokátom ani žalovaný 4/. Súd prvej inštancie ho preto uznesením z 1. marca 2016, č. k. 67Cbi/371/2000-404 vyzval, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia doložil plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní. Uvedené rozhodnutie bolo žalovanému 4/ účinne doručené dňa 21. októbra 2016, pričom plnomocenstvo udelené advokátovi nepredložil.

10. V súvislosti so zmenou právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016, súd prvej inštancie opätovne vyzval dovolateľov na predloženie plnomocenstva udeleného advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní v lehote 10 dní od doručenia výzvy spolu s poučením o následkoch nevyhovenia uvedenej výzvy, a to žalovaného 3/ uznesením z 30. septembra 2016, č. k. 67Cbi/371/200-429 a žalovaného 4/ uznesením z 30. septembra 2016, č. k. 67Cbi/371/200-431. Uvedené rozhodnutia boli doručené žalovanému 3/ dňa 11. októbra 2016 a žalovanému 4/ dňa 21. októbra 2016, pričom dovolatelia v súdom prvej inštancie určenej lehote a ani ku dňu rozhodovania dovolacieho súdu plnomocenstvá udelené advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní nepredložili.

11. Dovolací súd uvádza, že v súvislosti s predmetnou výzvou (viď bod 10 vyššie) žalovaný 3/ podaním z 14. októbra 2016 požiadal o predĺženie lehoty do januára 2017, následne podaním z 14. januára 2017 o

predĺženie lehoty predbežne do 30. júna 2017 z dôvodu vykonávania prác v zahraničí.

12. Rovnako žalovaný 4/ podaním z 29. októbra 2016 požiadal o predĺženie lehoty do 15. novembra 2016 na predloženie plnomocenstva udeleného na zastupovanie v dovolacom konaní. Následne podaním zo 14. novembra 2016 navrhol prerušiť konanie za účelom podania návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky z dôvodu možného nesúladu ustanovenia § 452 ods. 2 C. s. p. s čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na ustanovenie § 429 ods. 1 C. s. p.

13. O uvedenom návrhu žalovaného 4/ na prerušenie konania nemôže dovolací súd rozhodovať, nakoľko prípadné rozhodnutie o prerušení (dovolacieho) konania môže dovolací súd vydať iba v prípade, ak sú splnené všetky podmienky stanovené zákonom pre meritórny dovolací prieskum. V rozhodovanej veci pritom tieto podmienky splnené nie sú pre absenciu povinného zastúpenia žalovaného 4/ ako dovolateľa v dovolacom konaní advokátom s poukazom na ustanovenie § 429 ods. 1 C. s. p. (resp. § 241 ods. 1 O. s. p. účinného ku dňu podania dovolania žalovaného 4/).

14. Pri vyhodnocovaní podaní žalovaných 3/ a 4/ dovolací súd musí prihliadať aj na znenie čl. 5 Základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, podľa ktorého zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prieťahom v konaní. Taktiež je nevyhnutné vychádzať aj z čl. 8 Základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, podľa ktorého sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Z uvedeného článku vyplýva, že procesné strany sú povinné postupovať podľa pokynov súdu a ich nerešpektovanie sa prejaví najčastejšie stratou sporu, resp. v štádiu dovolacieho konania vydaním uznesenia o odmietnutí dovolania bez toho, aby dovolací súd podrobil napadnuté rozhodnutie dovolaciemu prieskumu s ohľadom na vymedzené dovolacie dôvody. V neposlednom rade je aj dovolací súd povinný vychádzať z čl. 17 Základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, podľa ktorého súd (vrátane dovolacieho súdu) postupuje tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, prechádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

15. Vzhľadom na uvedené má dovolací súd za to, že podávanie žiadostí o predĺženie lehoty na predloženie plnomocenstva na zastupovanie v dovolacom konaní dovolateľmi v rozhodovanej veci predstavuje zjavné zneužitie práva, ktoré nepožíva právnu ochranu. Dovolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že dovolatelia už ku dňu podania svojich dovolaní mali vedomosť o tom, že v dovolacom konaní musia byť zastúpení advokátom. Dovolatelia boli súdom prvej inštancie poučení už výzvou zo 17. marca 2014 o povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní pri podaní dovolania proti skoršiemu uzneseniu odvolacieho súdu (uznesenie najvyššieho súdu z 30. decembra 2013, č. k. 4Obo/64/2013-269), pričom dovolací súd uznesením z 3. júla 2014, č. k. 1ObdoV/8/2014-291 konanie o dovolaní žalovaného 4/ zastavil pre nesplnenie procesnej podmienky v podobe zastúpenia advokátom v dovolacom konaní. Napriek uvedenej skutočnosti a napriek opakovaným výzvam súdom prvej inštancie v prebiehajúcom dovolacom konaní dovolatelia tieto výzvy nerešpektovali.

16. Osobitne k žiadostiam žalovaného 3/ o predĺženie lehoty, naposledy predbežne do 30. júna 2017 dovolací súd považuje okrem už skutočností uvedených vyššie (viď bod 15) za potrebné poukázať na to, že z jeho strany podávaním žiadostí o predĺženie lehoty (ale aj podávaním nedôvodných návrhov na prerušenie konania spoločne so žalovaným 4/) ide v prebiehajúcom súdnom konaní výlučne o obštrukčné konanie, ktorým sa snaží znemožniť rozhodnutie súdu nielen v rámci prebiehajúceho dovolacieho konania, ale aj v rámci rozhodovania súdu vo veci samej. Dovolací súd poukazuje na žiadosť žalovaného 3/ z 25. marca 2016, v ktorej požiadal o predĺženie lehoty na predloženie plnomocenstva na zastupovanie v dovolacom konaní do 29. apríla 2016 (č. l. 407 spisu). Od uvedenej žiadosti žalovaného 3/ ako aj od ním požiadaného predĺženia lehoty uplynul dostatočný časový priestor (viac ako jeden rok) na splnenie povinnosti, na ktorú bol súdom prvej inštancie vyzvaný. Rovnako

dovolací súd poukazuje na prílohy poslednej žiadosti žalovaného 3/ o predĺženie lehoty predbežne do 30. júna 2017 (č. l. 450-451 spisu), z ktorých je zrejmé, že v rámci ním uvádzaného obdobia od 3. januára 2017 do 7. januára 2017 nepracoval pre zahraničnú spoločnosť a mal dostatočný priestor na splnenie povinnosti predložiť plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní. Z uvedených dôvodov nemohol dovolací súd vyhovieť žiadosti žalovaného 3/ o predĺženie lehoty na predloženie plnomocenstva na zastupovanie v dovolacom konaní.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené, dovolací súd konštatuje, že nie je splnená osobitná procesná podmienka dovolacieho konania v zmysle ustanovenia § 429 ods. 1 C. s. p. v podobe povinného zastúpenia dovolateľov v dovolacom konaní advokátom. Najvyšší súd preto dovolania žalovaných 3/ a 4/ odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. e/ C. s. p. So zreteľom na odmietnutie dovolaní sa dovolací súd nezaoberal prípustnosťou podaných dovolaní s ohľadom na dovolateľmi vymedzené dovolacie dôvody.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.